

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Cur aliquando toti exercitus fame pereant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

mittunt: itane etiam permittere debet diuina justitia? jaciunt mortales in cælum conuicia; & immortales de cælo fluere sinant mulsæ & mella? Nempe ut tantò maior ansa detur DEVM blasphemandi, quasi non sit in cælo Devs, qui talia audiat, aut videat, & punire possit. Puniuntur ergo injusti, ut DEVM esse disscant, & justi siant. *Nosse enim te, ait quidam ad DEVM, consumata justitia est: & scire justitiam, & virtutem tuam, radix est immortalitatis.* Quam justitiam & virtutem ut sciret Ioannes Daileus Londini, in Anglia, in domo Carthusiensi professus, mirabiliter à Dæo punitus est, ut P. Vitus Dulcken, & Guil. Sitart, P. Vit. Dulambo Carthusiani litteris vulgaribus. Allati fuerant huic Ioanni Daileo, quadam die, cibi nec sapientes, nec, ut arbitrabatur, sufficientes. Itaque in impatientiam datus cœpit murmurare; epist. nunquam palamque cum stomacho, dicere, *bufones se, quam illius generis pisces comedere maluisse.* Annuit voto Devs, & non fraudauit eum desiderio suo. Tantam enim exemplo bufonum copiam illi in cellam adduxit, ut cumulati totum loci illius pavimentum replerent. Nec otiosi hærebant; sed quocumque pedem mouebat Ioannes, post eum reptantes aut salientes, tamquam ministri, sequabantur. Si mensæ accumberet, commanducabant; in patinas, in discum, in sinum inuolantes ingratiti parasiti. Si se ad quietem recipiebat, aderant vndique bufones, etiam in lecto sociati. Si quem in focum proijceret, illæsus statim exiliebat. Vnum forcipe prehensum igne torrere institit; sed tantus ex eo foetor exhalauit, ut Auernali hac mephiti per totum claustrum intolerabiliter propagata, à cœpto desistere compelleretur. Alios fuste elisit, sed mox alij alijque superueniebant, & numerum augebant. Toto mense, Pharaonica hæc plaga, in cella; in horto autem etiam trium mensium spacio perduravit. Desit tandem, ubi Daileus stulti desiderij sui impietatem satis deplorauit; quam etiam omnibus postea, magno animi dolore solebat commemorare. Fame igitur probatus cecidit, ut punitus sciret justitiam & virtutem Dei, altioresque correctus ageret radices immortalitatis.

Denique toti saepe exercitus, fame perierunt, quod hoc quoque saeculo videmus accidisse. Neque id quidem fit, sine aequitate diuina. Aut enim vult militum ducumue, qui saepe satis im-

IX.

pij

I

pij existunt, insolentiam, rapinas, libidines, adulteria, crudelitates, blasphemias plectere; aut vult Prouinciam, Mundumque adeò ipsum tanto malo liberare. Extinguit igitur exercitum fame. Et id non mereantur, qui, vt parentes cogerent, quidquid esculenti aut poculenti in penu, quidquid auri aut argenti in loculo habebant, promere, infantes eorum flebilissimè ciulantes flammis tantisper vstulauerunt? An non Devs de cælo audiat hos clamores! an non puniat tales, non dicam iam milites, sed carnifex, sed Phalarides, sed Busrides, sed Mezentios, sed tyranos, sed hominum Deique immanissimos contemptores?

C A P V T VIII.

Inter cetera vitia, intemperantiam in cibo & potu conuenientissimè puniri fame.

I.

Apoc. 18, 7.

Moe quidem crimen iram Dei prouocat, peccatumque diuinam meretur; æquissimum tamen est, vt in quo quis peccat, in eo etiam puniatur, & vitia ijs rebus plentantur, quas constat eis maximè aduersari, juxta illud: *Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit: tantum date illi tormentum & lucrum.* Superbi igitur ac glorioli ignominiā; deliciosi & luxuriosi corporis cruciatu; auari egestate merentur affligi. Quid supereft, nisi vt & gulosi, ac ebriosi fame ac siti torqueantur? Quæ duo flagitia, ebrietas scilicet atque ciborum ingurgitatio, ita iam passim à populo, viris primarijs, immò ipso magistratu, ipsisque adeò clericis liberè, ac sine infamiae metu committuntur, vt pro vrbaniitate, non fœditate habeantur. Qua mea sententia non vereor, ne potatores offendam: peccatum suum iphi, vt Sodomæ ciues prædicant, jactant Bacchi certamina, grassantur, lymphati discurrunt, vicisse se putant, cùm amicos poculis grandibus deposuerint sepelierintque vino; cùm corpus marcore, mētem lethali crimine dejecerint. Ut verè vaticinatus sit Seneca, quando dixit: *Habebitur aliquando ebrietati honor, & plurimum meri cepisse, virtus erit.* Et paulò priùs: *conuisorum vigebit furor, & fædissimum patrociniorum exitium culina.* Quantum autem nunc non viget furor iste? E plebe multi, quidquid per totam hebdō-

Senec.lib. I.
de Beneficijs
cap. 10.